

ikke alene angik Københavns Vandværk. De Bestemmelser, man hidtil har haft, har imidlertid ikke været tilstrækkelige. Der er i Omraader, hvor man har følt Savnet af en mere omfattende Lovgivning. For det første med Hensyn til at væge Omegnens Lodsejeres Ret i de Egne, hvorfra man henter Vandet til Byerne. Det er en kendt Sag, at herude omkring maa København strække sine Fangarme efter Vand stadig længere og længere ud. I gamle Dage fik man jo Forsyning fra de ganske nærliggende Terræner, Søerne herude var Vandreservoirer for København; saa gik man til Sønder sø og Egnen deromkring, og der er netop fra denne Egn meget vægtige Eksempler paa, hvorledes man har taget Vandet fra de der boende Lodsejere til stor Skade for dem. Københavns Kommune har været ret liberal med Hensyn til at komme Lodsejerne til Hjælp, i alt Fald i adskillige Tilfælde, hvor man enten har givet dem Erstatning, til de selv kunde forskaffe sig ny eller bedre Vandforsyning, eller ogsaa har man ladet dem faa Del i det Vand, man tog nede fra Undergrunden ved Ledninger. Men der savnedes i og for sig tilstrækkelige Lovbestemmelser til, at de paagældende kunde staa paa deres Ret, og den Erstatning, de fik, skulde jo ikke være afhængig af Velvillie hos den, der havde taget Vandet.

Det andet Omraade, hvor der savnes Lovbestemmelser, er dette, at den Vandindvinding, der finder Sted, kan blive ødelagt ved Forurening. De Bestemmelser, jeg talte om før, gik ud paa, at man ikke maatte lede Spildevand til de Vandreservoirer og Tilledninger, København havde; de slog jo ikke til overfor de underjordiske vandførende Lag, og dette viste sig netop paa et bestemt Sted, efter at København havde ført sine Vandledninger helt ud til Hedehusene, idet der derude opstod et Forhold, der var højst uheldigt for Københavns Vandforsyning. Hedehusenes Kommune havde selv kort Tid i Forvejen anlagt et Vandværk, og da de ikke mere havde Brug for deres Brønde og Borerør, saa syntes de, det var en nem Maade at komme af med deres Kloakvand paa at lede dette derved. Men det vakte naturligvis stor Opstandelse i København, at man direkte ledede de inficerede Stoffer ned til det vandførende Lag og derigennem forurenede Københavns Drikkevand. Man fik jævnet dette Forhold ved Forhandlinger underhaanden, og Københavns Kommune gav et meget betydeligt Bidrag til et stort Kloakanlæg, der blev anlagt i Hedehusene

for at bortføre Spildevandet, hvorved man blev fri for de Forureninger, som var tilført Drikkevandslaget. Men noget saadant kan jo gentage sig andre Steder, og det er det, Lovforslaget tilsigter at raade Bod paa.

Naar Kommissionen stod overfor den Opgave, som saaledes her var stillet den, kom det Spørgsmaal ogsaa ganske naturligt op: Hvorledes skal de Bestemmelser, man nu tænker paa at forme, føres ud i Livet, hvilket Organ skal der til? Og medens Kommissionen ganske naturligt, kan jeg sige, kom til det Resultat, at man i saa høj Grad som muligt skulde benytte bestaaende Organer, hvad jo ogsaa det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe), der talte paa Venstres Vegne her i Dag, var inde paa, saaledes at man lod Landvæsenskommissionerne gøre det store Arbejde ude omkring i Landet, saa mente Kommissionen, at man ikke kunde undvære et Sted, hvor alle Traadene blev samlet sammen, et Centralorgan, og det er dette, der foreslaas skabt under — som jeg synes — saa beskedne Former som muligt, naar man overhovedet skal have et Organ som den Vandindvindingskommission, der her er foreslaaet.

Jeg kan sige, at mine Tanker og Følelser gaar i ganske samme Retning som det ærede 3die Medlem for 4de Kreds, der talte før. Jeg er ikke stemt for at skabe nye og dyre Organer i højere Grad end nødvendigt, og derfor gik mit Arbejde i Kommissionen ud paa i saa høj Grad som muligt at simplificere Sagen; men undvære et saadant centralt Sted, hvor det hele kan samles sammen, synes jeg ikke, man kan, bl. a. under Hensyn til, at der jo ikke er noget Centralorgan for Landvæsenskommissioner eller Overlandvæsenskommissioner. Der maa være et Sted, hvor der kan faas Besked om alle de Tilladelser, der gives i Fremtiden, og hvortil alle de Oplysninger, som kommer frem ved de Undersøgelser, der foretages af Teknikerne angaaende de enkelte Anlæg, kan indgaa og blive tilgængelige, saaledes at man derigennem faar et godt Billede af hele det vandførende Element under de forskellige Landsdele i Danmark.

Kommissionen er sammensat med skyldigt Hensyn til alle Sider. Foruden Formanden, der, saaledes som det ogsaa er Tilfældet i Landvæsens- og Overlandvæsenskommissioner, er Jurist, her en Dommer, er der 4 Medlemmer, en, der er kyndig i Geologi, en, der er kyndig i Hygiejne og Bakteriologi, en, der er Vandværkstekniker, og endelig en Mand, der kan repræsentere Landbruget og altsaa paase, at man ikke tilsidesætter de